

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. januar 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0762
Dok.: LOJ41518

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 263 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. december 2008.

Lene Espersen
fg. justitsminister

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 263 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvordan kan justitsministeren garantere, at forvaringsdømte sædelighedskriminelle ikke presses unødigt til at modtage kønsdriftdæmpende behandling, jf. rapporten fra Europarådets torturkomité af 25. september 2008, når ministeren i besvarelsen af REU alm. del - spørgsmål 48 oplyser, at Anstalten ved Herstedvester systematisk ikke har foretaget årlige speciallægefaglige bedømmelser af forvaringsdømte, der har afsonet tre år eller mere?”

Svar:

Det fremgår af besvarelsen af 14. november 2008 af spørgsmål nr. 48 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del), at Anstalten ved Herstedvester ikke i alle tilfælde har udarbejdet en egentlig erklæring fra speciallæge i psykiatri til brug for afgørelsen om, hvorvidt spørgsmålet om prøveudskrivning bør indbringes for retten, som det fremgår af bekendtgørelsen om behandlingen af sager om prøveudskrivning af forvaringsdømte. Proceduren er blevet ændret, således at bestemmelsen i bekendtgørelsen nu efterleves.

Som det ligeledes fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 48, skal den årlige speciallægeerklæring udarbejdes til brug for vurderingen af, om anklagemyndigheden skal anmodes om at indbringe spørgsmålet om prøveudskrivning for retten.

Bl.a. i besvarelsen af 14. november 2008 af spørgsmål nr. 47 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del) er der redegjort for de meget restriktive betingelser, der skal være opfyldt, før en indsat kan få tilbudt kønsdriftdæmpende behandling. Således tilbydes behandlingen kun, hvis alle andre muligheder er udtømte eller vurderes at være utilstrækkelige til at imødegå risikoen for tilbagefald til ny sædelighedskriminalitet. Inden den indsatte tilbydes behandling med kønsdriftdæmpende medicin, har den pågældende adskillige samtaler med psykolog/psykiater og observeres ofte i flere år. Denne observationsperiode er nødvendig for at vurdere, om den indsatte skal tilbydes behandlingen, da det er en meget indgribende foranstaltning.

Det fremgår endvidere af besvarelsen af spørgsmål nr. 47, at behandling af ikke-sindssyge (psykotiske) i Danmark er betinget af, at patienten samtykker. Dette gælder også behandling med kønsdriftdæmpende medicin. Som en ekstra retssikkerhedsmæssig foranstaltning har Retslæge-

rådet siden 1997 fået sager, der omhandler behandling med kønsdriftsdæmpende medicin som vilkår for frihedsgoder, forelagt til godkendelse, inden behandlingen iværksættes.

Inden behandling iværksættes, skal der således både foreligge et informeret samtykke fra den sædelighedskriminelle og en godkendelse fra Retslægerådet.

På baggrund af de restriktive betingelser finder Justitsministeriet ikke, at indsatte ”presses unødigt” til at acceptere behandlingen, jf. ligeledes besvarelsen af spørgsmål nr. 47. Det forhold, at der ikke i alle tilfælde er blevet udarbejdet en årlig speciallægeerklæring til brug for vurderingen af, om anklagemyndigheden skal anmodes om at indbringe spørgsmålet om prøveudskrivning for retten, kan ikke anses for at have betydning for betingelserne for behandling af indsatte med kønsdriftsdæmpende behandling.